

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- [719] Μ' αὐτοὶ ποῦ λέγουσι κακὸν ἔχουν μεγάλο κρῖμα,
720 διατὶ ὅλες δὲν ὁμοιάζουσι οὐδ' ὅλαι εἶν' ἓνα κτῆμα.
Μὰ κεῖνες ποῦναι ἄτιμες ἅς ἔχουν τὴν κατάραν
ἀπὸ τὸν Κύριον τὸν Θεόν, τὸν ἅγιον τὸν πατέρα.
Διατὶ εἶναι κρῖμα καὶ ἄμαρτιά νὰ λές κακὸν διὰ κεῖνες,
ὁποῦναι ἄξιες καὶ καλές καὶ εἰς τὴν τιμὴν τους φίνες.
725 Δὲν ἔν' λογάρι θησαυρὸς κόρη νὰ ξαγοράση,
γυναῖκα ὅπου βρίσκεται εἰσὲ τιμὴν νὰ γεράση.
Τὶς ἔχει νοῦν καὶ λογισμὸν αὐτεῖνες νὰ 'παιέση,
τὲς ἅγιες ὅπου βρίσκονται 'ς τοῦ οὐρανοῦ τὴν μέση(ν) !
Κ' ἰδὲς τὸ πῶς εὐρίσκονται καὶ αὐτὲς ἐμαρτυρῆσαν
730 καὶ πόσες (ἐ)κόψαν μὲ σπαθὶ [καὶ] μὲ ρόδαν ἐγυρίσαν.
Αὐτεῖνην τὴν μαρτύρισσαν, τὴν ἅγιαν Καταιρίνην,
τὴν ἄλλην τὴν ἀγιώτατη, τὴν ἅγιαν τὴν Ἐρήνην.
Καὶ ἄλλες πολλὲς καὶ ἀμέτρητες αὐτεῖνες ἐφονέψαν
καὶ τὴν αἰώνιον ζωὴν αὐτεῖνες ἐγυρέψαν.
735 Ὅλες ἀφήνω εἰς μὴν μεριὰν καὶ θέλω νὰ γυρίσω
μὲ προσευχὴν καὶ δάκρυον σ' αὐτεῖνη νὰ μιλήσω.
Μὲ προσευχὴν καὶ δάκρυον καὶ μὲ ταπεινοσύνη
'ξ αὐτὴν γυρεύω συμπάθειο [μὲ] μεγάλη ἐλεημοσύνη.
Βρισκόμενος ἄμαρτωλὸς καὶ μὲ μεγάλο κρῖμα
740 καὶ πῶς νὰ γράψω 'ς τὸ χαρτὶ καὶ νὰ τὸ βάλω εἰς ρίμα.
Σὲ τὴν μητέρα τοῦ Χριστοῦ, ὀλπίδα μου καὶ φῶς μου,
ὀλπίδα τῶν ἁμαρτωλῶν καὶ σωτηριὰ τοῦ κόσμου,
δέομαι καὶ παρακαλῶ βοήθεια νὰ μοῦ δώσης,
τὴν προσευχή μου νὰ εἰπῶ, χάρι νὰ μ' ἀξιώσης.
745 Δέσποινα πάντων Δέσποινα, Κυρία χαριτωμένη,

Ευρωπαϊκή Ένωση
Ευρωπαϊκό Κοινωνικό Ταμείο

ΕΠΙΧΕΙΡΗΣΙΑΚΟ ΠΡΟΓΡΑΜΜΑ
ΕΚΠΑΙΔΕΥΣΗ ΚΑΙ ΔΙΑ ΒΙΟΥ ΜΑΘΗΣΗ
επένδυση στην κοινωνία της γνώσης
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟ ΠΑΙΔΕΙΑΣ ΚΑΙ ΘΡΗΣΚΕΥΜΑΤΩΝ
ΕΙΔΙΚΗ ΥΠΗΡΕΣΙΑ ΔΙΑΧΕΙΡΙΣΗΣ

Με τη συγχρηματοδότηση της Ελλάδας και της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΕΣΠΑ
2007-2013
πρόγραμμα για την ανάπτυξη
ΕΥΡΩΠΑΪΚΟ ΚΟΙΝΩΝΙΚΟ ΤΑΜΕΙΟ

- ὀλπίδα τῶν ἁμαρτωλῶν, μήτηρ εὐλογημένη.
Ὅποιος ἐσὲ παρακαλεῖ εἰς τὴν χάριν σου ἔχει ὀλπίδα
καὶ κράζει σε ἀπὸ καρδιάς : «νύχτα καὶ ἡμέρα σ' εἶδα».
Ὅπόσους ἀπὸ τὸν πνιμὸν τοὺς ἔχεις λυτρωμένους
750 καὶ πόσους ὄκ τὴν κόλασιν τοὺς ἔχεις ἐβγαλμένους.
Ἐς τοὺς ξένους τοὺς ἀγνώριμους εἶσαι ἡ προστασία
καὶ αὐτοὺς ὅπου φλογίζονται τοὺς δίδεις τὴν δροσία(ν)
Ἐς τὲς χῆρες καὶ εἰς τὰ ὀρφανὰ εἶσαι ἡ προμηθεία,
Ἐς τοὺς πειρασμοὺς καὶ κόλασες εἶσαι ἡ ἐλευθερία.
755 Τὸ δρόσος εἶσαι τὸ λοιπὸν, ἡ σωτηρία, τὸ ἄνθος,
ἀπελπισμένων ἡ ἐλπίς καὶ τῶν πτωχῶν τὸ φράνθος.
Τῶν αἰχμαλώτων λυτρωτῆς καὶ τῶν πιστῶν τὸ κράτος,
τῶν ἀσθενούντων ἰατρὸς καὶ τῶν στενῶν τὸ πλάτος.
Τῶν ὀρθοδόξων καύχημα εἶσαι πολλ' ἀκουσμένη,
760 τῶν ἱερέων ἡ καλλονή, κυρὰ χαριτωμένη.
Δόξα εἶσαι τῶν μοναχῶν, μεγάλη Πλατυτέρα,
καὶ τῶν ναυτῶν (εἰς) τὸ πέλαγος εἶσαι πάντων μητέρα.
Ὅπόσους ἐκ τὸν κίνδυνον τοὺς ἔχεις λυτρωμένους
κ' εἰσὲ καλὸν καὶ ἀνάπαυσιν τοὺς ἔχεις ἀφερμένους.
765 Καὶ ὅποιος ἐξ ὅλης του ψυχῆς μὲ καθαρὴν καρδίαν
τὴν χάρι τῆς παρακαλεῖ εὐρίσκει βοήθειαν.
Διὰ τοῦτο σᾶς παρακαλῶ ὅλους μὲ σπλαγχνοσύνη,
κράζετέ τὴν βοήθειαν, κανεῖς σας μὴ ἀπομείνη.
Ὅλοι σας μὲ τὴν προσευχὴν καὶ μὲ [τὴν] ταπεινοσύνη
770 παρακαλέσετέ τὴν διὰ νὰ μᾶς δίδῃ εἰρήνην.
Λοιπὸν ὅσο ποῦ στέκεσαι ἔς τὸν κόσμον καὶ ἀπερνᾷς,
πρόσεχε ὄκ τὲς ἀδικιὰς ἀπάνω σου μὴ βάνῃς.

- Εἰς τέτοια πάθη θέλεις ζῆ καὶ τότε νὰ γεράσης,
χρειά ἔναι τὸ τέλος σου νὰ ῥθῆ, ἔς τὸν κόσμον νὰ περάσης.
- 775 Ἀτός σου μὲ τὰ χέρια σου δὸς διὰ τὴν ψυχὴν σου,
νὰ μὴ ἀποθάνῃς καὶ νὰ πῆς, νὰ δώσουν οἱ δικοὶ σου.
Ἀμὴ κατὰ τὸ ἔχει σου δὸς τοῦ Χριστοῦ τὴν μοῖρα,
νὰ πᾶν ὀμπρὸς τὰ δῶρα σου ν' ἀνοίξουσιν τὴν θύρα(ν),
νὰ μπῆς εἰς τὴν Παράδεισον μὲ τοὺς ἀγίους νὰ ψάλῃς,
- 780 νὰ λῆς τὸ ἀλληλούϊα, ποτὲ νὰ μὴν τὸ σφάλῃς.
Στίχοι τριακόσοι ἑννεῖντα τρεῖς εἶναι ἐπὰ γραμμένοι,
ὅλοι εἶναι λόγοι διδακτικοί, ὅπου εἶναι ἐπὰ βαλμένοι.
Καὶ κείνος ὅπου τᾶκαμε στὴν Βενετιὰ τιμήθη,
τὰ γονικά του λέγουσι ἔς τὴν Ζάκυνθο γεννήθη.
- 785 Ἐς τὸν ξῆντα ἓνα στίχον ἄρχισε ὡς τοὺς ἑβδομήντα πέντε,
νὰ βρῆς τὸ πῶς τὸν κράζουσιν καὶ τῶνομά του ποιόναί.
Τὸ πρῶτον γράμμα ἔπαιρνε ξεπᾶσα ἓνα στίχον,
τοῦ τῶδωκα τοῦ καθενός, δὲν βάνω εἰς τὸν ἦχον,

ΤΕΛΟΣ

Sitsa Karaiskakis επιμ., «Das Lehrgedicht *Λόγοι διδακτικοί του πατρός προς τον υιόν* von Markos Depharanas 1543», *Λαογραφία* 11 (1934), σ. 1-66.